

ವರ್ಷ ಭೈರವ

ಕೆವಿ ಕುವೆಪು ಮಲೇನಾಡಿನ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಗಿರಿಶ್ಯೇಗಳ ಮಳೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತು ಬೆಳೆದವರು. ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಮಳೆಯ ಜೋರು ಬಯಲು ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪ. ‘ದೊಡ್ಡ ಮಳೆ’ ಬಿಧಿರೂ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಹನೆಗಳು ಬಯಲು ಶೀಮೆಯ ಜನಕ್ಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಲೇನಾಡಿನ ಮಳೆ ಎರಡು ಅಶೀರ್ವಕಗಳ ನಡುವೆ ಸರಸವಾಡಿ ಸಂಕಾಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಚಟ್ಟಪಟ್ಟ ಜಡಿಯಂತೆ ರೂಪ ತಾಳಿ ಭಿಕರ

ಮಳೆಯಾಗಿ ಜಡಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ; ಮರುಕ್ಕಣಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಂತು ಬಿಸಿಲೀಗೆ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ; ಕ್ಷಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಮಾಡಿ ಹೃನ್ಯನಗಳನ್ನು ಮುದಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಗಿರಿಕಾನಗಳ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ತೋರೆಗೆಂದ್ರಿಯ ಕುಣಿದು ಸದ್ರು ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಜಿಳಿಜಿಲ್ಲು ಹಾರಿಯಿವ ರುರಿಯಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಅಶೀರ್ವಕ ಶವಲೀಲೆಯಂತೆ ಕವಿಗೆ ವಿಷಯ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕೆವಿ ಕುವೆಪು ‘ವರ್ಷ ಭೈರವ’ ಎಂಬ ಪದ್ದತಿಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕುವೆಪು ಮಲೇನಾಡಿನ ಮಳೆಯನ್ನು ‘ವರ್ಷ ಭೈರವ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ‘ಭೈರವ’ ಶಿವನ ಸೌಮ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಅಭಿಪೂರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವನ ವಿನಾಶ ಕಾಲಾಂಶಿತಿಯ ಮನೋಽಣಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಭೈರವನ ರುದ್ರ ನರ್ತನದ ಕಾಲ್ಯಾಂಶಕ್ಕೆ ಸಿಲಿಗಿ ಬದುಪ ನಲ್ಲಿಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾಶ ಮಾಡುವುದೇ ಅವನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುವಾಗ ಬೇರೆ ಏನನ್ನು ತಾನೇ ನಿರ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅದನ್ನೇ ಕುವೆಪು ‘ಮಳೆಯಲ್ಲಿದು, ಮಳೆಯಲ್ಲಿದು ಪ್ರಳಿಯದ ಅವೇಶ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಳಿಯಕಾಲದ ಭೈರವನ ನರ್ತನದ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವೇಶ ಬೇಕು ಆ ಅವೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಾನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪೋಶನ ಗೈಯಿತ್ತು, ಸಾಗುವ ಮಳೆಗೆ ಪುರಾಣದ ಭೈರವನ ಅವೇಶವನ್ನು ಕೆವಿ ಆರೋಚಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿದೆ.

ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷ ಕಟ್ಟಿದ ಮನ ಮಾರು, ಸಂಸ್ಕಾರ ನಾಗಿರ್ಕತೆ ಈ ಭೈರವನ ಅವೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣಿ ಮಾತ್ರಾತಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ವರ್ಷಕಾಗುವಷ್ಟು ದವಸ

ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿ ತೊನೆಯುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣಿ, ಹಕ್ಕಿ ಮನುಷ್ಯರ ತುಮ್ಮಿನ ಜೀವಿಲವನ್ನು ತುಮ್ಮೆತ್ತ ಸ್ವಾ ಸಂಪತ್ತು ವರ್ಷ ಭೈರವನ ಆವೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣಿ ಮಾತ್ರಾತಲ್ಲಿ ಮಣಿಗಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ಪ್ರಳಿಯ ವೆಂದರೆ ಇದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯ ಹಿಕ್ಕದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು; ಸೂರ್ಯ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಸ್ವೇಚ್ಛಿತರು ನೆರೆಹೊರಿಯವರನ್ನು ಕೊಂಡಿಂದ್ರಿಯ ಇಲ್ಲವಾಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಲ್ಲಿಗೂ ನೀರೇ ನೀರಾಗಿತ್ತದೆ. ಅದು ಕುಡಿಯಲು ಅಯೋಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀರಿನ ಮಧ್ಯ ನಿಂತು ನೀರಿಗಾಗಿ ಮೋರೆ ಇಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ನೀರು ನಿಂತು ಕೊಳೆತು ಮಾರಕ ರೋಗಾಣಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ರೋಗಗಳು ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಹಿಂಬು ಮಾಡಿ ಕಾಡಿ ಸಾವಿನಂಚಿಗೆ ನೊಕುತ್ತವೆ. ಜೀವಿ ಅಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ; ನೇರವು ನರಕ ಅನುಭವಿಸಿ ಸಾವನ್ನು ತಾನೇ ಮೋರಿಯಿಟ್ಟು ಕರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನು ‘ಪ್ರಳಿಯ’ವಂದು ಕರೆಯುವದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಜಲ ಪ್ರಳಿಯದ ಹತ್ತಾರು ಪ್ರಕರಣಗಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಜಗತ್ತಿನ ಹಲವೆಡೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಜಲ ಪ್ರಳಿಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಾನಾ ಆಗು ಹೋಗುಗಳು ಕಾರಣ ಎಂಬುದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾನವ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ದೊಜನ್ನು ಕಾರಣವೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿ ಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾನವ ಚರಿತ್ಯೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಇದು ಈಗಿಗ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಶೇಷಗಳಿಂದು ಅನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಈ ಭೈರವನ ರುದ್ರನರ್ತನಕ್ಕೆ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಗೂಡ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿರಬಹುದು. ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಸಮಾನವಾಗಿ ಬಾಳಲೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ‘ಕೆಲವರನ್ನು ಎತ್ತುವ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ತುಳಿವ’ ದೃಷ್ಟಿಯಿರಬಹುದು.

ಜಲ ಪ್ರಳಿಯಗಳನ್ನು ನಾಶಕಾರಕಗಳಿಂದ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಪ್ರತಿ ಸಾವಿನಲ್ಲೂ ಜೀವ ಮೊಳಕೆಯೊಳೆಯತ್ತದೆಯಂತೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಬೆಂದು ಬೆಂಗಾಡಾಗಿದ್ದ ನೇಲಕ್ಕೆ ವಿಪುಲ ನೀರ ರಾಶಿಯನ್ನು ತುಂಬಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷದ ಜೀವ ಪ್ರವ್ಯವನ್ನು ಹರಿಸುವ ಆ ಶಕ್ತಿಗೆ ನಮೋ ಎನ್ನಬೇಕು.

■ ಶಿಕಾಕು

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

ಅನ್ನಾಯ ಮಾಡುವವನು ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವನಿಗಂತ ಹೆಚ್ಚು ದುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

-ಪ್ರೇಮೋರ್ಮೋ

ಮನಸ್ಯನು ಸ್ವತ್ತಕ್ಕಿಲ್ಲಿಂದಲೇ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾಗುತ್ತಾನೆ.

-ಕಾಫಾರಿತ್ತಾ ಗರ

ಸಜ್ಜನ್ನರು ತಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರ್ತಿತುಬಿಡುವದಿಲ್ಲ.

-ವಿಕ್ರಮಚರಿತ

ಜನರ ಬಹಮತ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸತ್ಯ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವದಿಲ್ಲ.

-ವಿ.ಸಿ.ತಾರಾಮಯ್ಯ

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ತಗಳು ಅತಿಷ್ಯೇಭವದಿಂದಲೂ, ರಾಜಪ್ರಭುತ್ತಗಳು ಬಡತನದಿಂದಲೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.

-ಮಾಂಡಿಕೆಮ್ಮೆ

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಪ್ರಸ್ತುಕ ಓದುತ್ತೇವೇಯೋ ಅದು ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಸ್ತುಕ.

-ಜಾಸ್ ರಸ್ಕಿನ್

ಅಶ್ವಿಲ ಪ್ರಸ್ತುಕ, ಶೀಲ ಉಳ್ಳ ಪ್ರಸ್ತುಕ ಎಂದಿಲ್ಲ; ಚಿನ್ನಾಗಿ ಬರೆದ ಪ್ರಸ್ತುಕ, ಕಿಟ್ಟಿದಾಗಿ ಬರೆದ ಪ್ರಸ್ತುಕ- ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರೇಲ್

ಪ್ರೇಮಪೊಂದು ಅಭಾಸ, ಒಂದು ಅಂಧವಿಶಾಸನ.

-ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

ಪ್ರೇಮ, ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪವತ್ತಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

-ಎಸ್.ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್

ಮೋಗನ್ನು ಅರಳಿಸಿ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯ, ನೆಸುಗಳನ್ನು ನೀಡುವದು ಪ್ರೇಮ; ಅರಳಿದ ಹೊನ್ನನ್ನು ಬಾಡಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಬಿಸಿಲು ಕಾಮ.

-ತರಾಸು

ವೀರೇಚನೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದ ಪ್ರೇಮ, ಪ್ರೇಮಿಯೇ ಅಲ್ಲ.

-ಧಾರು ಹಾಡಿರ್

ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ- ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೇಮಿಸುವದೊಂದೆ.

-ದೇವಿದ್ರೋ ಹೆಸ್ಟಿ ಧೋರ್ಮೋ

ಫಂಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮೀಂದ ಮಾಡಿಕಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳದ್ದು- ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಆಸೆ.

-ಗರಂಟಿ

ಯಾರ ಬದುಕಿನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇಡುವರೋ ಒತ್ತಿ, ಅದು ಸಿಡಿದಾಗಲೇ ಗೊತ್ತು ಬತ್ತಿ ಇಟ್ಟವನ ಯುತ್ತಿ.

-ತರಳಬಾಳು ಡಾ.ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಸಾಮ್ಮೀಜೆ

ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪಂಡಿತನನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಯಿಯಂತೆ ಗುರು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

-ಸಂಸ್ಕತ ನೀತಿ ವಾಕ್ಯ